

Λέκτορας, Μεδιστοί,
Ν. Ελληνισμ. 19 σ. 44 ν.

Ἰωσήφ
(παροναζίας) 17αι.

Ἐν φ. 100^β τῶν κώδικων Π-Σ 35 τῇ Νεασόδου περιλαμβάνεται
ἀντίγραφον συνδικτικῆς πράξεως τοῦ σαρχάρχα Τιμοθέου
ἐκδοθείσης « ἐν μηνὶ Μαρτίῳ Ἰνδικτιώνος ια^{ης}, καὶ αὐτῇ
ἔσται ὁ Παροναζίας μητροπολίτης Ἰωσήφ καθηγητὴς ὡς ἐ-
χων συνδρακτὸν μοναχὸν Ἰωὴ καλὸν ὁνόματι, τὰ
ὅσα δὲ τὰ σαρχάρχα τῶν σαρχάρχων Παλαιῶν καὶ Νε-
οτέρων ὅπως ἐπιστάμενη ταύτῃ δὲ συμφερούται, ἀπο-
φασίζεται, « ἵνα αὐτὸς μὲν ὁ ἐπίσκοπος Παροναζίας εἴη καὶ ὑ-
πάρχῃ καθηγητὴς καὶ γρηγορητὴς πάσης δεξιότη-
τος ἐκκλησίας καὶ τάξεως.... ἔτιρος δὲ ἀντ' αὐτοῦ χειροτον-
θῇ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην Παροναζίας... μητροπολίτης... »

καί πράττειται ἐξολέγῃ ὁ Νικηφόρος.

Ἐξ ἑτέρων ἐγγράφων τοῦ Τιμοθέου τοῦ ἐτ. 1614 (φ. 98^β) προ-
κύπτει, ὅτι ὁ Ταυτῆς μετὰ τὴν κευδαίρεσίν ταν ἐγένετο "πρό-
εδρος Μύχων" χυρὶς ὅπως νὰ παύσῃ νὰ κινήσῃ εὐρὺ ἐπ-
ανάκτισιν τοῦ μητροπολιτικοῦ τοῦ θρόνου Παρναξίας.